

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan naveden, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za osnanila plačuje se od štiristopenne petič-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Protiitalijanske demonstracije.

Povodom umora cesarice so se v raznih mestih primerile večje ali manjše demonstracije proti Italijanom. Teh demonstracij in izgrediv ne bo nihče odobral, ker italijanski narod ne more biti odgovoren za zločin posameznega Italijana, toliko manj, ker se prišteva pošivljeni morilec blazni sekci, katera ne priznava nobene domovine in nobene narodnosti. Italijanski narod ni sokriv Luchenijevega zločina in nepravilno bi bilo, maščevati na njem morilčevo hudodelstvo.

Ljudska duša pa v trenutkih razburjenosti, žalosti in svete jeze ni pristopna takim razmišljanjem in takemu razločevanju ter svoj opravičeni srd na jednega le prerada prenese na vse pripadnike dotičnega naroda. Tako se je zgodilo na Francoskem, ko je Italijan umoril predsednika Carnota, tako se je zgodilo lani v raznih mestih Združenih držav, tako se je v manjši meri zgodilo na Španskem, ko je Italijan zaklal ministerskega predsednika Canovasa in tako se je še v manjši meri zgodilo sedaj v nekaterih avstrijskih mestih.

Demonstracije v Ljubljani so bile precej nedolžne in če so se tudi tu in tam nekateri slovenski in italijanski delavci segli v lasce in se nekoliko opraskali, se mora vendar reči, da se je vršila demonstracija mirno. Nekateri listi, zlasti „Wiener Allg. Zeitung“, so sicer prinesli silno pretirana poročila, skovana iz spekulativnega hrepenenja po senzaciji in so Ljubljano po stari svoji navadi grdili, toda v resnici niso bile ljubljanske demonstracije nič hujše, kakor na Dunaju, na Reki ali v Pešti.

Veliko večje demenzije pa so zadobile protiitalijanske demonstracije v Trstu in če tudi prav od srca obžalujemo dogodivše se brutalnosti in nasilstva, moramo vendar priznati, da demonstracij ne obžalujemo.

Z lahonoko kliko, katera vlada v Trstu, simpatizirajoči listi so v svojih poročilih in v svojih sentimentalnih člankih skrbno prikrili vzroke demonstracij in tudi njih politični efekt, ter so le pripovedovali o „strašnih“ preganjanjih ubogih nedolžnih gospodarjev „najzvestejšega mesta“, dasi so prav

vzroki demonstracijam in njih efekt najzanimivejši moment cele dogodbe.

Okna se povsod jednako pobijajo, kamenje se povsod jednako meče, v Trstu nič drugače kakor drugod, ali važno je, kam so demonstrantje kamne metali, komu so pobili okna in zakaj se je to zgodilo.

V nedeljo, dan po umoru nesrečne cesarice, so avstrijsko misleči ljudje laške in slovenske na rodnosti priredili spreved po mestu v izraz sožalja. Taisti dan, ko v celi Avstriji ni bilo nobene javne priredbe, ko so bila celo v Rimu gledališča zaprta, ta dan je v Trstu gospodujoči živelj priredil razne zabave, javen koncert, predstavo v cirkusu, ples itd. To je moralo razdražiti ljudstvo, vsacega, kdor ima človeško srce, to in pa tisto tiho, a vendar očitno zadovoljstvo, katero kaže ireidenta vselej, kadar se habsburški dinastiji primeri kaka nesreča, to je bil povod izgrediv. Patrijotično ogorčenje je združilo ljudstvo proti ireidentovski druhalu in mu potisnilo kamenje v roke. Iskra je vzletela in povzročila je požar, čigar plamen je vsemu svetu pokazal pravi značaj tržaškega mesta. To pa je že toliko vredno, kakor tiste klopi, katere so bile pri izgredivih polomljene in tiste šipe, katere so bile pobite.

Ljudstvo se je dvignilo proti tistim, ki sedaj v Trstu vladajo, proti tistim teroristom, kateri kar očitno gledajo čez meje in z brutalno brezobzirnostjo zadušujejo vsako, njim nevšečno gibanje in ki so znali Trstu pritisniti pečat ireidentovstva. Tisto ljudstvo, o katerem je vladajoča laška klika trdila, da stoji na njeni strani, katero je doslej z vsemi sredstvi ščuvala proti slovenskemu prebivalstvu in sploh proti vsem avstrijsko mislečim elementom, tisto ljudstvo je sedaj razgnalo fikcijo, da je večina prebivalstva v taboru gospodujoče klike, in ta dokaz mišljenja tržaškega prebivalstva je pač vreden te škode, kar se je je zgodilo pri izgrediv, saj je za jedno dokaz, da je samo način vladanja kriv, da ima ireidentovska druhal v Trstu krmilo v rokah.

Tiste liste pa, kateri se zdaj tako goreče zavzemajo za tržaško lahonestvo, ki se je v svoji podlosti spozabilo tako daleč, da se je s prireditvijo koncertov in zabav rogalo občni žalosti, vprašamo samo: kje pa ste bili tedaj, ko so v Trstu našču-

vane tolpe umorile Gasparovicha in preganjale in pobijale Slovence? Takrat ste molčali vsi od kraja, začeni od veleoficijnega „Fremdenblatta“ pa doli do najobskurnejšega lističa, takrat niste vzdihovali, ampak zadovoljno gledali, kako je laški bič žvižgal okoli slovenskih ušes. Ljudje pa, kateri se spominjo človeških čutil samo takrat, kadar je njim in njihovim prijateljem v korist, sicer pa odobravajo vsako laško brutalnost, taki ljudje niso za nas merodajni in nam je njihovo mnenje deveta briga.

Pravosodni minister in Slovenci.

S Štajerskega, 14. septembra.

Ako smemo iz imenovanja uradnikov na južnem Štajerskem tekom zadnjega pol leta sklepati na vladine namere, potem je gotovo, da hoče vlada štajerske Slovence oziroma njihove poslance potisniti v opozicijo. Imenovanja so namreč taka, kakor da bi na stolu ministerskega predsednika sedel kakov dr. Derschatta a ne grf Thun. Obe okrožni sodišči sta zatlačeni z Nemci, zadnja imenovanja za Maribor so takova, da bi tudi v najhujši dobi ne mogla biti za nas neugodnejša, a z današnjim dnem je tudi v nevarnosti notarska zbornica v Celju, kajti imenovan je notarjem v Ljutomeru na mesto v Kranj premeščenega notarja Šlambergerja nemški notar Thurn v Logatcu.

S tem imenovanjem spoznali smo pravosodnega ministra glavo in srce. Zdaj vemo pri čem da smo z njim in vemo, da imamo v njegovi osebi odločnega nasprotnika v ministerstvu.

Ko je pred nekaterimi dnevi intervinirala zaradi tega imenovanja pri justičnem ministerstvu slovenska deputacija iz Ljutomerskega okraja, tedaj je njegova eksclenca pravosodni minister po večkrat ponovil, da je njegov princip pri imenovanjih jedino le službena starost dotičnih kompetentov. Po tem principu prišli bi bili kot kompetentje za notarsko mesto v Ljutomeru v poštev na prvem mestu Filafero iz Kozjega, na drugem mestu Kocbek, sedaj notar v Marenbergu in na tretjem mestu Ploj, sedaj notar v Gornji Radgoni. Eksclenca gospod

LISTEK.

Sabolyjev kip.

(Humoreska. Francoski spisal Pierre Bében.)

(Dalje.)

O, ti umetniki! Prelahkoverne oblasti so se ravnale po kiparjevem nasvetu, določile so dan razkritja, naročile pevsko društva, deputacije, šotor za plesalce, banket z dve sto kuverti, belooblečena dekleta, slavolok iz zelenja in pisane kozarce. Prefekt pa je obljubil, da pride osebnó.

To je bilo osem dnij preje — a ni duha ne sluha o Sabolyju! In oznanila so bila že nabita po voglih!

Hitro so si dopisovali: „Brzo pošljite, zadnji čas je že!“

„Bodite brez skrbi, rečenega dne gotovo pride, retuširam!“ je odgovoril umetnik v Parizu.

Dan pred razkritjem, dan preje, — pomislite, dan preje! — in Sabolyja ni bilo. Telegrafovali so: „Zapovedujemo, pošljite kip bodi kakoršen že!“

Odgovor: „Kip včeraj odposlan; ekspresno; jutri s prvim vlakom, kolodvor. S spoštovanjem!“

Oblastev in njih členov se je polastil velik strah.

Kaj, ko bi prišel kip prepoznal!

No, upali so še vedno . . .

Napočil je znameniti dan; krasen, solnčen dan z lahnimi sapicami, katere so mešale zrak s prijetnim vonjem. V jutru je nekoliko deževalo, samo toliko, da je izginil prah. Pričakovati je bilo torej prav lepega dne . . .

Sredi Sabolyjevega trga je stalo podnožje zastirto s platnom; treba le za vrvice potegniti, in prti odpadejo. Za odbor je bil pripravljen oder. Toda podnožje je bilo — — prazno — kipa ni bilo . . .

Občinski svetovalci so morali potrpeti. Dostojanstvenikov se je lotilo vznemirjenje. Z jutranjim vlakom ni še nič došlo. Od župana do kolodvora in nazaj je bil večer dirindaj. Ljudje so prihajali in odhajali, uradniki so bili strašno trudni. Brzovjav pa je obsopal „umetnika“ v Parizu s psovkami.

In tako je prišla 10. ura.

Zdajci so prikoračili tamborji v najlepši obleki, pevsko društva v prazničnih čepicah, belooblečene device s palminimi vejicami, otroci javnih šol, poslanstva in vsi „pesniki“.

A kipa še vedno od nikoder ni bilo. Premislite, kolika sramota! Kaj pač porečejo sosedne de-

žele, katere seveda nimajo nobenega slavnega moža!

11. ura. — Udani morajo prenašati sramoto ter iti po predstojnika. Morda dobe istočasno i kip. Dà, dà, taki trenotki so grenki! Prvi magistratni uradnik si je skoro polovico svoje brade odgrizel. Ljudstvo pa sevé ni slutilo ničesar.

11. trideset minut. — Vlak se je približal kolodvoru. Predstojnik s srebrno vezanim frakom je izstopil ter segel na desno in levo pričakujočim v roko. Ob nabrežju se je vršilo veliko predstavljanje. Župan se je skrivoma oziral po pertljaji. Adjunkt, kateri je hitel pogledat, se je urno vrnil ter mu pošepetal:

„Kipa ni; a naslednji vlak pride ob jedni; morda da se z njim pripelje Saboly. Peljite predstojnika k obedu in zamudite se kolikor možno dolgo. Jaz ostanem tu.“

Obupani župan se je torej postavil s predstojnikom na čelo spreveda. Pevska društva so intonovala Sellenickovo „Marche indienne“, šolski otroci so zapeli z njimi. Dočim so se v dolgi vrsti napotili k obedu, kjer je bilo za dvesto ljudi pogrnjeno, sedel je vestni adjunkt v lopi, kjer se odaja prtljajo, na plačilno mizo in bridko jokalo.

(Konec prih.)

pravosodni minister vitez Ruber pa je — pozabil na svoje, pred slovenskimi možmi izrečeno načelo in je imenoval notarjem v Ljutomeru jednega izmed najmlajših kompetentov, notarja Thurna v Logatcu. Stem je vzet jeden pozitiven glas slovenski večini v notarski zbornici celjski.

To imenovanje je tako, da naravnost provocira Slovence v južnem Štajerju. Posledica mora biti občno razburjenje med njimi. Kar ni noben predsednik dosegel, dosegel je Thurnovega kabineta pravosodni minister Ruber. Tako se nam ne boče godilo niti takrat, kadar bodemo v opoziciji. In kar je najbolj zanimivo, je to, da vlada tako ravna v trenutku, ko je — kakor vemo iz gotovega vira — pri zaupnih možeh slovenskih tako-rekoč heračila za slovensko podporo v zadevi ogerske nagodbe.

Res, lepe preludije za bodoče zasedanja. Sovražnosti vladajočega političnega sistema že dolgo nismo tako živo občutili, kakor sedaj. Čutimo jo na Štajerskem, na Primorskem in na Koroškem, pojavlja se tudi na Kranjskem, kjer se nemška birokracija čudovito množi. Ali ni že skrajni čas, da se temu upremo? Pred vsem pa bo treba obračunati s pravosodnim ministrom Ruberjem.

V Ljubljani, 15. septembra.

Notranji položaj je vedno enak. Nemško politično društvo v Hajdi je imelo te dni svoje mesečno zborovanje, v katerem so se pozvali nemški poslanci, da se trdno držé hebskih sklepov, da ne prično nikakoršnih pogajanj z vlado, predno se jezikovne navedbe brezpogojno ne preklicajo, ter da ostanejo v najstrožji opoziciji proti vladi, dokler ne dosežejo jamstva, da se odredbeno pravo vlade ne boče opetovano rabilo proti Nemcem, dokler se Češka ne razdeli po narodnostih, se ne uvedejo narodne kurije v deželnem zboru in se ne proglasi nemški jezik za državni jezik. Tudi druge izjave, tako n. pr. iz Gablonca, zahtevajo od nemških poslancev, da nadaljujejo najstrožjo opozicijo energično in vztrajno. Kakor se vidi, se nemške zahteve ne odlikujejo ravno po zmernosti in zahtevajo gospodje precej veliko, predno bi se milostivo odločili, da odnehajo. Malo upanja je torej, da se doseže toliko zažljena sprava, ako bodo vsi Nemci govorili tako, kakor gori imenovani. — Pri občinskih volitvah v Gradcu ni mogla prodreti avstrijsko-patriotična stranka niti v III. volilnem razredu, akopram je dosegla znatno manjšino. To je značilno, kako je nemški nacionalizem preplul že vse slojeve graškega prebivalstva.

Otvoritev državnega zbora. Proračun za l. 1899. še ni popolnoma dodelan in se bode torej predložil šele meseca oktobra, če bode sploh prišlo do tega. — Zveza nemške ljudske stranke v drž. zboru ima shed dne 25. t. m. v klubovih prostorih v državni zbornici. Shed je bil prvotno določen na dan 24. t. m. v Celovec, pa se je po sklicanju drž. zbora preložil na Dunaj.

Mejnarodno postopanje proti anarhistom. Zverski zločin genevski je vse vlasti zopet izbudil, da se je jelo premišljati, kako bi se dala zatreti h dra anarhizma. Iz Peterburga se poroča v Berlin, da je car Nikolaj po grozni katastrofi v Genevi naročil grofu Muravievu, naj se stavi evropskim kabinetom predlog, da bodi posvetovanje o internacionalnih korakih proti anarhizmu jedna izmed točk programa mirovne konference. Z druge strani se poroča, da bode stavil belgijski kralj Leopold predlog, naj se v bližnji bodočnosti skliče konferenca, na katero bi vse države poslale zastopnike. Na tej konferenci naj bi se sklenilo, kako naj se zakonito in administrativno postopa proti anarhistični nevarnosti in proti razširjevanju anarhizma. Sicer pa so se taki predlogi ventilirali vsakokrat, ko je svet pretresala kaka vest o anarhističnih grozodejstvih. Mogoče, da zadnji, po svoji bestijalnosti vsa dose-danje presežajoči zločin rodi vendar kaj pozitivnega sadu.

Dreyfusova afëra. Francoska lista „Rappel“ in „Matin“ naznanjata, da je predsednik Faure v zadnji seji ministerskega sveta pritrdil mnenju vojnega ministra Zurlindena, da se mora revizija Dreyfusove pravde opustiti. Da se prepreči eventualno krizo, je ministerski svet odgodil odločitev do sote. Vsi listi se strinjajo v tem, da je položaj kritičen. Ministerski predsednik Brisson je baje po-

izvedel pri generalu Brugere, bi li hotel eventualno prevzeti vojni portefeulle namestu Zurlindena. Brugere se ni protivil temu.

Ameriško-španska mirovna pogajanja so prišla za korak naprej. Kakor se poroča iz Madrida, je senat načrt zakona glede protokola o mirovnih preliminarijah končno veljavno vzprejel. Istotako je zbornica vzprejela protokol o mirovnih preliminarijah.

Na Filipinskih otokih navzlic sklenjenemu premirju ni še miru. Španski minister mornarice je dobil brzojavno poročilo od tam, da je prišlo do boja med španskim brodom, kar ga je še ostalo, in med ustaši Visayskih otokov. Španci so ukrotili ustaše, ki so izgubili svoje ladje in 100 mož. Zmagovalni Španci pa niso imeli nobenih izgub. — A tudi Američani imajo na Filipinih sitnosti z ustaši in je razmerje med njimi in poslednjimi v zadnjem času postalo jako napeto. Aguinaldo zahteva, da tudi on z ustaši sme zasesti Manilo, kar pa Američani nečejo dovoliti in zabranjujejo ustašem vhod v Manilo. Navzlic prepovedi pa se je dan po kapitulaciji mesta mnogo ustašev vsililo v mesto in je nečejo ostaviti. Ker imajo ustaši v okolici mesta v svoji oblasti vodovod, se je bati, da ga danes ali jutri ne zrušijo in mestu odvzemo vodo. Tudi utrdbe okolu mesta napravljajo neprestano, trdeč, da se le zavarujejo proti Špancem, v resnici pa so utrdbe naperjene proti Američanom.

Socijalne ideje krščanstva.

Iz Metlike, 10. septembra.

Tako! Zdaj imamo na Dolenjskem trifolij onih duhovnikov, ki „socijalne ideje krščanstva“ na pamet znajo. Avguštinu Šinkovcu in Janezu Pristovu se je vredno pridružil Jože Novak, kapelan v Metliki, ki je drugače polvržen prostu nemškega viteškega reda, gosp. Dvagaun, in z njim pod isto streho živi! Pa še nekaj. Dr. Žitnik je kot deželni poslanec dobil par v župniku v Radovici Schweigerju, deželnemu poslancu kmetskih volitev Bile Krajine.

Sedna obravnava, ki je danes, 10. septembra vse to potrdila, je bila prav zanimiva. Ose dni se je v tem listu priobčilo pismo, ki ga je pisal tajnik in blagajnik farovške posojilnice, France Kambič, nekemu belokranjskemu rojaku po imenu Krašovec v Ameriko, ki je imel svoj denar naložen v prvi dol. posojilnici, kateri zavod že skoraj 25 let deluje. Spominjate se še tistega zvitega pisma, v katerem se ta dol. posojilnica s tem obrekuje, da hodi v konkurz, in da bodo vlagatelji denarja istega zgubili ter ga naj vložé v metliško farovško posojilnico, katera participuje na skladu baje nad 10 milijonov denarja. To je bilo seveda, kakor smo to že na Kranjskem od farovških proizvodov vajeni, prav grda laž in izumljena v to svrho, da metliška farovška posojilnica, ki jedenkrat še 100 gld. ni mogla izplačati, dobi denar in ruinira prvo dol. posojilnico, ki je v poštenih rokah. Ta prva dol. posojilnica je tožila Franca Kambiča zaradi zahtve časti, ker drugega ni mogla, ker ni bil podpisan kdo, ampak so stale mesto podpisa le besede: Odbor posojilnice in branilnica zomejeno zavezo v Metliki. Franc Kambič je prošil za delegiranje drugega sodišča, da bi se nekaj časa dobilo, in da bi tožba proti kakemu družemu zastarela. Višje sodišče je seveda to prošnjo odklonilo in danes je bila obravnava. (Opomnim, da je na dopis v „Slovenskem Narodu“, ki je ono Kambičevo pismo objavil, prinesel čez nekaj dni naš famozni „Slovenec“ dopis iz Metlike, v katerem je svojega zamorca po farovško pral, in sumnil prvo dol. posojilnico na „Slovenca“ lastni način. Na to je bila posojilnica t. h., ker je čakala obravnave. Kakor bodo bralci sprevideli, bi pošten človek takim poštenjakom odgovarjal le z zausnicco.

Franco Kambič 26 let star, brez premoženja, tajnik in blagajnik duhovniške posojilnice v Metliki, se zagovarja tako: Prizna, da je rikriminirano pismo res pisal. Pravi, da je bil v odboru duhovniške posojilnice jedenkrat pogovor o tem, kako bi se agitiralo zanjo in na to je pisal omenjeno pismo. On je tudi bral v „Slovenca“ nekaj grdilnih dopisov v prvi dol. posojilnici, (gori omenjenega predloži in zahteva, da se prečita), proti katerim se pa posojilnica ni v bran postavila. Ker smo v odboru o tem govorili, da ljudje o ravnanju prve dol. posojilnice ne govorijo prav dobro, pohvalno, sem si to zapomnil in sem pisal Krašovcu v Ameriko. Prej sem z materjo njegovo govoril in ta mi je rekla, naj pišem sinu v Ameriko.

Sodnik: Zakaj niste podpisali svojega imena? Zatoženec: Zato ne, da bi Krašovec ne mislil, da se iz njega norčujem. (Torej ta človek je vedel, da ne velja nič.) Podpisal sem torej „odbor duhovenske posojilnice“.

Sodnik: Ali zamorete kaj napačnega prvi dol. posojilnici dokazati.

Zatoženec: Ne.

Sodnik: Ali je to prav, da tako obrekujejo?

Zatoženec: Meni se tudi zdi, da to ni prav.

Sodnik: Zakaj ste v pismu Krašovcu pisali, da naj bo tih in pazljiv s pismom?

Zatoženec: Hotel sem, da ta stvar ne pride med druge ljudi. — Ali zdaj bom še hujše agitiral, bom svojim bratom pisal, da v prvi dol. posojilnici denarja manjka.

To zagovor. Vidi se, da se je v farovžu skoval. Juristi seveda hočejo ti kapelani tudi biti. Vidi se v tem neumnost farovških kronjuristov, ki mislijo, da je treba za obsodbo take lumparije, javnost, razširjenje, — vidi se in sgrabi se pa da tudi ona vaša višja šola onega banditstva, ki pošteno ime ropa.

Zasliši se priča M. Fir. Ta stara ženica pravi, da je prišel zatoženec k njej in jo nagovarjal, naj vzame onih 700 gld., katere je imel njen v Ameriki odsotni mož v prvi dol. posojilnici, ven, in naj jih uloží v farovško. Knjižice temu človeku ni hotela izročiti. Vzela pa ni denarja iz posojilnice in pravi, da ji je danes ljubo, da tega ni storila.

Sodnik prebere prisojno pričevanje Krašovca, ki se je prej zaslusal, ker je moral z doma. Ta je deponiral: Dobil sem inkrimirano pismo. Ustrašil sem se začetkoma, da izgubim svojih v prvi dol. posojilnici naloženih 2000 gld. Ali po daljšem premišljevanju, menil sem, da sem dobil to pismo iz nepoštenih rok, ki hočejo l. dol. posojilnici škodovati. Ali v Ameriki bi se ne bil mogel o gotovosti svojega denarja prepričati in jaz bi bil, če bi bil v Ameriki ostal, gotovo denar iz posojilnice vzal. Znamo mi je dalje pravi ta priča, da je Žlogar iz Amerike župniku in deželnemu poslancu Schweigerju poslal 3000 gl. z izrečnim naročilom, naj uloží zanj ta denar pri l. dol. posojilnici. Tega Schweiger ni storil, ampak je denar uložil v farovški posojilnici. Ko je Žlogar to izvedel, ježil se je nad to svojevoljnostjo Schweigerjevo ter mu pisal pismo, v katerem se je nad Schweigerjem hudoval ter mu zopet naročil, ko prej. Schweiger na to ni nič odgovoril, pač pa mu je pisal Jože Novak, kapelan v Metliki pismo, v katerem le-ta piše, da je njegov denar v duhovniški posojilnici boljše spravljen, ko v l. dol. posojilnici in je še hujše o l. dol. posojilnici v tem pismu zabavljal in isto obrekoval, kakor Kambič v pismu, ki ga je meni pisal.

Zatoženec se sklanja nazadnje na „Slovenca“, češ, kar je v njem tiskano je gola, sveta resnica. (Veslost v precejšnjem auditoriju.)

Sodišče je obsodilo Franca Kambiča zaradi prestopka § 488. kp. na 14 dni zapora, z jednim postom vsaki teden. Zatoženec prijavil je vsklik zaradi krivde in kazni. Po njegovem mnenju bo poštenjak „Slovenec“ sodnikom prizivne inštanice direktna pošta iz nebes o resnici tega, kar je Kambič obrekoval.

Torej Jože Novak se piše oni kapelan, ki se vredno uvršča k Avguštinu Šinkovcu in Janezu Pristovu! In župnik Schweiger bo, ko pride v deželni zbor, možko svojo roko podal možki roki dr. Žitnika. — Seasoma bo kranjski deželni zbor gotovo poln duhovnikov in posebno takih, ki „socijalne ideje krščanstva“ izvajajo. Ne bom rekel dvakrat, da ne bomo tedaj še iz Dolenjskega tretjega takega poslanca postavili k tema dva zastopnikoma slovenskega ljudstva. — Meni se to ne zdi čudno, poznam ubogo življenje naših klerikov. Izgoje manjka in so po večjem, kakor Nemec pravi: gefühllos. Ali zapišem to, da spoznajo oni, ki so se s takimi ljudmi spravili, v kaki smeri katolicizem na Slovenskem dela, da zvedo v kaki ljubeznjivi družbi so in zvedo oni, ki so popolnoma prestopili v katoliški tabor, koga jim je objeti in kot kršč. juristom, kako morajo sodelovati, npravnost, poštenost pačiti pomagati v revnem slovenskem ljudstvu.

Po pričah in pismih lahko tudi to dokažemo: Neki Belokranjec je iz Amerike poslal par tisoč goldinarjev na adresu l. dol. posojilnice v Metliki. Po zmoti je pošta recepis poslala farovški, večkrat imenovani posojilnici. Ta je denar vzdignila in obdržala, dasi je iz napisa in iz pisma razvidela, da njej denar ni namenjen. Dotični pošiljatelj se je nad tem jezil in zahteval od te posojilnice, da izroči denar l. dol. posojilnici. To zahtevanje je bilo bob v steno. Šele, ko je dotični iz Amerike pooblastilo za tožbo l. dol. posojilnici doposlal in se je bilo tožbe bati, se je denar izročil l. dol. posojilnici, kateri je bil namenjen. Načelnik te farovške posojilnice je že imenovani kapelan viteškega reda Jože Novak v Metliki. — To so cveti „socijalnih idej krščanstva“, kakor naši baroni Vogelsangi imenujejo krščanskega socijalizma delo po nemškem baronu Vogelsangu, tako dela na slovenskih tleh šola teh slovenskih baronov Vogelsangov. Za glave se primite, če imate še kaj poštenja v sebi, vi starejši duhovniki, ki se ne udeležujete aktivno te gonje vaših mlajših sobratov! Vi gonjači, vi organizovana družba za ropanje časti, za razširjanje lažij in nemoralnosti pa pomislite to-le: Belokranjsko moštvo je po večjem v Ameriki, ženice so doma ostale. Imejte vsaj nekaj usmiljenja s temi ubozimi ljudmi, ne delajte jih nepošteno, ko so vendar doslej bili tako pošteni ljudje! — V Ameriki moške krvavo zaslužijo svoj in svojcev kruh, žene doma same obdelujejo polje, stradajo, da poka po njih. Imejte kot zvedenejši, šolani ljudje toliko respekta pred ljudstvom, ki je iz vaše šole prišlo neomikano, da se vam vsaj ne bo moglo reči, da ste prav navadni „hochstaplerji“, ki na neumnost ljudstva grešijo, da dosežejo svoje egoistične na-

zene. Brez srednjega stanu naš narod ne more obstati in tega uničiti, vam je vsako in najpodlejše sredstvo dobro. Tudi prav, če je to drugim rojakom všeč. Ali če ima kdo nas Slovence o veri svoje nazore, želimo vendar vsi iz vsega srca, da je ljudstvo verno, ker je v istemu versko življenje najlepša poezija, najboljše utočišče v njegovem trpljenju. Nemoralnost, nepoštenost ne spada v noben verski sistem. Torej zaradi navadnega življenja mej rojaki je treba vsaj nekaj negovati poštenost. Vam, imenovana družba, je nauk: „ljubi svojega bližnjega“ — neumnost. — Tudi nam se zdi ta nauk le ideal v zdajšnjem gospodarstvu; ali reč vendar ni treba polniti s tem, da se ljudstvo še po sveče nikih k nepoštenosti zapeljuje! Za reva gospodarstva istega to v preveč meri stori. Poglejte mej duhovenstvo umijotov, ki tudi ob meji Kranjske svoje ovce pase! Kdaj ste slišali, da ti duhovniki tako mesarijo po tem, kar jim je pred vsem naloga: ljudstvo učiti poštenosti, potrpljenja, ljubezni do sorojakov, kolikor je to mogoče v boju za biti ali ali ne! Slovenstvo s svojo kulturo, svojim gospodarstvom ne bo merodajno za drugi evropski svet; majhen valček je v velikem valovju svetovnega razvoja. Ali zmaga duhovenstvo v socialnih bojih bodočega stoletja, to ni odvisno od vas majhnih krtov, ki rujete nesocialno po tem malem slovenskem svetu; to borbo bodo odločila: Amerika, Anglija, Nemčija, Francoska, Italijanska, Rusija s svojimi milijoni in milijoni in drugi slovanski jug, v katerem mi Slovenci komaj štejejo in smo le v njem kaj vredni, če naše ljudstvo večjo, veliko omiko pridobi, h kateri pa spada tudi poštenost, pravost. Če brez duhovenstva ni mogoče delati v narodnostnem oziru, kakor kratkovidneži mislijo, potem je boljše, da vrže vsi oni, ki niste s takim delom naših farovžev zadovoljni, kakor ga spričuje zopet ta kazenska pravda, — (koliko grdobe pa ne pride v javnost, koliko sto obrekovanj ne!) — vsi tisti, ki le v jedinstvi, in če je ista tudi z banditom, vidite vso srečo in se ne morete ogreti za ustrajen, energičen boj proti klerikalizmu, potem je boljše, da denete vse iz rok; vsak naj g e po svojem zaslužku in delu in prepusti vso politiko in vodstvo gospodarstva našim popom. Ključ hišnih svojih vrat pa naj vsakako tudi vrže kam stran. — Vsaj ne pomagajte z odporom delati na demoralizacijo duhovenstva in prostega ljudstva. Naj ti popi zadavijo srednji stan, kakor jim na ljubo in naj potem Nemštvo zopet zraste, — boljši meščan ne bo nikdar klerikalci! — vsaj reče se naj ne o Slovenstvu, da se iz Slovenca lahko napravi dva žida in da ostane še nekaj počes. Kaj je to: jednokrat objemavanje in čez dobrih 14 dni ujedavanje mej temi ljubeznjivimi bratci!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. septembra.

— (Cesarica Elizabeta †.) Srebrni venec, ki ga položil župan Hribar v imenu mesta Ljubljane na krsto blagopokojne cesarice Elizabete, razstavljen bode jutri dopoldne do desetih v naogledniku I. S. Benediktove trgovine na Starem trgu. Črne maše bodo dne 19. t. m.

— (Ljubljanskih čevljarских mojstrov) zbralo se je sinoči na povabilo župana Hribarja nad šestdeset na galeriji Sokolske dvorane, da se posvetujejo o ustanovitvi zadruga za uspešnejše končevanje v velikokapitalskimi podjetji. Po pojasnilih županovih in pa cesarskega svetnika Murnika, ki se je tudi udeležil zborovanja, dalje po poročilu čevljarskega mojstra Tuma, sklenilo se je ustanoviti zadruga za nakupovanje in prodajanje surovin in pa obrtovo zadruga. Vsaki teh zadrug pristopilo je po 30 členov; potem pa so se v ožji odsek, kateremu se je naročilo, da priredi in še v teku prihodnjega tedna predloži zadruga pravila, volili mojstri Erjavec, Tuma, Vrtnik, Zamlen in Žitnik.

— (Gosp. dr. Emil Holub) slavni potovalec po Afriki, se je mej drugimi spomnil tudi mestne višje dekliške šole ljubljanske ter poslal tri zaboje dragocenih prirodnin, za kar se mu — vsemu Čehu — ravnateljstvo toplo zahvaljuje.

— (Sadna razstava) združena s poskušnjo kranjskih vin, katero je nameravala prirediti v proslavo cesarjeve vladarske petdesetletnice c. kr. kmetijska družba meseca oktobra se ne bo vršila.

— (Razstavljena slika.) V izložbi gosp. Kollmanna na Mestnem trgu je razstavljena jako zanimiva, fino koncipirana in izborna izvršena slika Prešernova. Naslikal jo je akad. slikar na Dunaju, g. Anton Zeiler, rodom iz Ajdovščine.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. septembra kaže, daje bilo novorojencev 32 (= 47.52 ‰) umrlih 19 (= 28.21 ‰), mej njimi so umrli za jetiko 3, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvonda 2, za različnimi boleznimi 13. Mej njimi so bili tujci 4 (= 21.05 ‰), iz zavodov 6 (= 31.57 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 1, za vratice 2 osebi.

— (Slovensko planinsko društvo.) Izvir Save Dolinske v Planici, krasni dolini pri Ratečah na Gorenjskem, je z ravno kar dograjeno stezo radovljiške podružnice vsakomur lahko dostopen. O Planici piše domači g. župnik: „Jaz je ne poznam tako lepe doline kakor to, tudi v tirolskih gorah pod Ortlerjem in v Švici je nisem videl. Velikostnost skalovja, ki je zavito v polukrogu, prijazne vodice, košati gozd, vse to tako lepo razdeljeno! Iz sredine divne te okolice privre iz pod mogočnega skale Podkorenki izvirek naše Save. V prijaznem slapu hiti potem, peneča se nizi do vznjožja visoke Ponca. Prijatelje narave zlasti pa domače turiste opozarjamo, da si ogledajo prilično novo krasno postojanko našo. Ob ugodnem vremenu pada se v nedeljo dne 18. t. m. več členov radovljiške podružnice k Nadiži — tako imenujejo domačini izvir — da otvore novo pot. Napovedani izlet za spretne turiste čez Sprednjo Ponco izostane z ozirom na dogodek v cesarski rodovini. Na vseh važnejših kočah „Slovenskega planinskega društva“ vise črne zastave.

— (Za učitelje.) Šeberjev „Ročni katalog“ s popolnim imenikom ljudskih šol in učiteljstva na Kranjskem izide še ta teden. Naroča se pri založniku R. Šeberju, tiskarju v Postojni. Na prošnjo „Zaveznega“ direktorija izide prihodnje šolsko leto ta katalog s popolnim imenikom ljudskih šol in učiteljstva po vsem Slovenskem. V zalogi ima gosp. Šeber po najnižjih cenah vse šolske tiskovine, katere slovenskemu učiteljstvu pričetkom šolskega leta prav toplo priporočamo. Svoji k svojim!

— (Ustanovljenje brzojavne postaje v Ilirski Bistrici.) Dne 13. septembra t. l. odprla se je v Il. Bistrici, političnem okraju postojanskega, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo združena s tamošnjim poštним uradom.

— (Iz Šoštanja) se nam piše 14. t. m.: Pri zgradbi železnice Velenje-Dravobreg primerile so se danes demonstracije proti laškim delavcem. Stajarski in kranjski delavci zbrali so se dne 14. t. m. okrog avstrijske zastave, ki jo je nosil eden delavec, so napadli Lahe, jim pobrali nože in orodje ter zahtevali, da morajo Lahi takoj oditi, češ, da ne puste, da bi Lahi še bodili po avstrijskih tleh. Lahi so zbežali v gozde in čuje se, da odpotujejo. Tudi ljudstvo v okolici se je začelo zbirati, da prepadli Lahe. Okoli Hude luknje in Velenja vre. Od vseh strani kličejo orožnike. Sploh se govori, da v naših krajih ni treba laških delavcev, ker je dovolj domačinov. Žal da daje država večje zgradbe najraje tujcem. Zgradbo železnice Velenje-Dravobreg so dobili Lahi Galtneri, Faccanoni & Sard, ki so seveda najeli same laške delavce, dočim morajo domačini gledati, kako gre naš denar v deželo polente.

— (Umor v Gorici.) Poročilo, da je bil ljubljanski rojak g. Makso Friškovec, uradnik papirnice v Podgori pri Gorici zavrato umorjen se potrjuje. Friškovec je bil v nedeljo v Trstu in se je zvečer vrnil z železnico v Gorico od koder je šel peš v Podgoro. Ker ga v ponedeljek ni bilo v pisarno, je vodstvo papirnice po njem poizvedovalo in ko je čulo, da se je vrnil v Gorico, ga dalo iskati. Našli so ga pri soškem mostu mrtvega. Zaboden je bil na brutalen način. O zločincih še ni sledu, a občno se sodi, da so ga umorili Lahi.

— (Na Nabrežini) priredilo je ljudstvo veliko demonstracijo proti Lahom. Iz hiše Laha De Lorenzija so petkrat ustrelili na Slovence, kar je ljudstvo silno razburilo. Županstvo je izdalo oklice, v katerem pozivlja ljudstvo naj miruje, zajedno pa laškim polentarjem svetuje, naj se spravijo domov. Orožniki so prišli z vseh strani na Nabrežino, poslali so tja tudi dve kompaniji vojakov, naposled pa je prišel še namestnik Gočs z dvema komisarjema. Nesreča se ni primerila nobena.

— (Demonstracije v Trstu.) Včeraj se izgredi niso ponovili. Šest stotaj vojaštva je skupno s policijo vzdrževalo red in mir. Ljudje so se sicer zbirali, zlasti pred uredništvom slavnega „Piccola“, a policija jih je kmalu razgnala. Pri predvčerajšnjih demonstracijah je policija zasačila celo krdele iredentovcev, katero je kričalo „Evviva l'anarchismo! Abbasso il lutto“. Mej temi sta bila nadobudna sina razupitega obč. svet. Raskovicha, sploh pa samo ljudje iz boljših rodbin. Policija je pri njih našla revolverjev in bodal. 23 teh iredentovcev so zaprli.

* (V jedni noči 42.855 brzojavk) je ekspediral Dunajski brzojavni urad (centralna postaja), namreč od sobote zvečer do nedelje zjutraj. Navadno se odpošlje v jednem dnevu okolu 28.000 brzojavk.

* (Pariz brez dima.) Policijski prefekt Blanc v Parizu je izdal odredbo, da morajo v teku pol leta vsi v Parizu nastanjeni tovarnarji svoje tovarne tako urediti, da ne bode več črn gost dim se dvigal v zrak. Dimniki se bodo morali zvišati, uvedli se bodo aparati, ki bodo uničevali dim in rabiti se bodo moralo primerno kurivo. Poslednji čas so se pritožbe zaradi nadležnega dima jako množile.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 15. septembra. Z avtentične strani se potrjuje, da odpadejo vse jubilejske slavnosti, katerih bi se bil moral cesar osebno udeležiti, povrh pa je cesar izrekel željo, naj

se opuste tudi vse druge priredbe. Tudi dan 2. decembra se oficijelno ne bo praznoval. Naznanjene zahvalne maše ne bo, tujih vladarjev ne bo in tudi deputacij parlamenta, deželnih zborov in deželnih stolnih mest cesar ne bo sprejel. Razkritje spomenika nadvojvode Albrehta se odloži za nedoločen čas. Cesar hoče v prihodnjih šestih mesecih živeti v samoti in bo sprejemal le ministre in javne funkcije narje, sicer pa nikogar.

Dunaj 15. septembra. V petek polože cesar in člani dvora svoje vence na krsto cesarice.

Dunaj 15. septembra. Dopisnik lista „Neues Wiener Journal“ je imel v navzočnosti preskusalnega sodnika veleznimiv pogovor z Lucheni. Dopisnik: Kako ste mogli umoriti staro, bolno ženo, ki se ni mogla braniti in ki je imela dobro srce? Lucheni: Tudi jaz sem dober človek. Že večkrat sem ves svoj denar daroval drugim, a jaz sem anarhist in hotel sem z umorom doseči svoj ideal, zadeti jedno glavnih opor brezsrčne človeške družbe. Dopisnik: To imenujete vi ideal? Vi ste trikrat figa mož, ker ste po umoru bežali. Cesarico ste umorili v Genevi, ker veste, da vas tu ne morejo obsoditi na smrt. Lucheni: Nsem strahopetnik. Prav danes sem prosil zvezno vlado, naj me sodijo v Lucernu, da bi bil obglavljen. Preiskovalni sodnik: To je vse sama baharija, ker veste, da vas drugod nego v Genevi ne morejo soditi. Lucheni se je na to smejal. Dopisnik: Ali je vaš srd proti človeštvu obudilo to, da niste imeli doma in niste poznali starišev? Lucheni: Tudi ko bi imel očeta in mater, bi bil postal anarhist in bi bil cesarico umoril. Dopisnik: Bil ste tudi v Trstu. Lucheni: Da! Dopisnik: Ali niso na vas uplivali tudi iredentistični momenti? Lucheni: Ne! V Trstu sem imel vse druge reči opraviti. Dopisnik: Steli poznali Caseria? Ali ste ga hoteli posnemati? Lucheni: Nisem ga poznal, a tudi ko bi on Carnota ne bil umoril, bi bil jaz izvršil svoj namen. Dopisnik: Steli danes čuli zvonjenje? To je bil zadnji pozdrav vaši žrtvi. Lucheni: Čul sem, a zvonjenje je imelo zame drug pomen, mrtvaški zvonovi so pei buržvaziji. Dopisnik: To je prazna fraza. Lucheni: Kakor vam drago. Lucheni je potem prosil dovoljenja, da bi smel na hodniku pušiti jedno smodko, in ko je dovoljenje dobil, je od dopisnika zahteval žveplenk.

Curih 15. septembra. Na vseh švicarskih kolodvorih, koder je se peljala cesarica, so vlak pričakovali zastopniki oblastev. Impozanten je bil sprejem v Curihu, kjer je bilo na krsto položenih nebroj vencev.

Inomost 15. septembra. Danes zjutraj ob 7. uri 20 m. pripeljal se je vlak s cesarico semkaj. Ko se je prikazal je i so zvoniti vsi zvonovi. Mesto je vse v črnih zastavah. Župan je na krsto položil venec z napisom: „Inomost — svoji nepozabni cesarici“. Deželni glavar je na krsto položil venec z napisom: „Svoji iskreno ljubljeni cesarici — dežela Tirolska“.

Solnograd 15. septembra. Vlak, s katerim se pelje cesarica, je prišel ob 2. uri 50 minut popoldne sem in se je po 10 minut zopet odpeljal.

Bruselj 15. septembra. „Patriote“ javlja, da je cesarica, predno je zapustila hotel, še sprejela predsednika belgijskega parlamenta Beruderta.

Rim 15. septembra. Papež je odredil, da se daruje v ponedeljek v cerkvi St. Maria črna maša za cesarico.

Celje 15. septembra. Radi pogreba cesarice v soboto se otvoritev sadne razstave v Celju preloži na nedeljo 18. t. m.

Dunaj 15. septembra. „Vaterland“ javlja, da se je na tožbo „Bozener Zeitung“ proti tridentškemu škofu Valussiju začeta preiskava sistirala, ker je škof kot člen gospodske zbornice postal deležen imunitete.

Budimpešta 15. septembra. Madjarska akademija znanosti postavi cesarici v svoji palači spomenik od mramorja.

Pariz 15. septembra Zola naznanja, da se vrne 1. oktobra na Francosko.

100.000 kron in trikrat 25.000 kron so glavni dobitki velikega jubilejnega razstavnega srečanja, ki se izplačujejo le s 20% odbitki v gotovini. Prihodnje srečanje bo nepreklicno dne 15. septembra t. l.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Sepl.	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
14.	9. zvečer	742.5	15.4	sl. szah.	pol obl.	
15.	7. jutraj	744.1	10.5	sl. jvzh.	megla	0.8
"	2. popol.	743.4	21.1	sr. vzhod	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 17.2°, sa 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. septembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		15	
Avstrijska zlata renta	121		—	
Avstrijska krona renta 4%	101		40	
Ogerska zlata renta 4%	119		70	
Ogerska krona renta 4%	98		30	
Avstro-ogerske bančne delnice	904		—	
Kreditne delnice	357		10	
London vista	120		05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		82 1/2	
20 mark	11		76	
20 frankov	9		53	
Italijanski bankovci	44		07 1/2	
C. kr. cekini	5		67	

Trgovski pomočnik

dobro izurjen manufakturst, želi svojo službo takoj premeniti.

Ponudbe se prosijo pod „Pomočnik“ na upravnishstvo „Slovenskega Naroda“.

(1423—1)

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmessegrasse 8.

Zavoje vzorcev, obsegajoča srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10—20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam.

(1401—2)

Štirje dijaki

pod 14 leti se vzprejmo na hrano in stanovanje v Krakovskih ulicah št. 9.

(1395—4)

Skrbno nadzorovanje, dobra hrana, nizka cena.

Svarilo!

(1425)

Krivda radi zadnjih demonstracij proti laškim zidarjem zvrča se bajé tudi na podpisano društvo. Ker je to predrzna izmišljotina, ki dela društvu, katero ni dalo v to niti članom, niti občinstvu najmanjšega povoda, rego je tako počenjanje obsojalo, skrajno krivico, svari podpisani odbor razširjevalce te zlobne, neresnične vesti s pristavkom, da bode odbor proti osebam, katere tem načinom društvo obrekujejo, strogo sodnijsko postopal.

Slovensko zidarsko in tesarsko društvo

v Ljubljani, dne 15. septembra 1898.

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Dobra, tečna hrana in svetlo, zračno stanovanje. — Povpraša se pri Minki Obreza, tapetnika soprog, Židovska steza št. 4 (nova Godčeva hiša), II. nadstropje.

(1403—4)

Kot gospodinja

želi vstopiti v kako boljšo hišo ali pa h kakemu starejšemu samskemu gospodu bodisi v Ljubljani ali pa kam na deželo potrebno omikana in v vseh strokah hišnega gospodinjstva izurjena osamela 29 let stara gospa, veščá slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v govoru in pisavi. Ista se izkaže lahko z jako laskavimi spravevali. Službo nastopi lahko takoj. — Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod: M. F. T. poste restante Ljubljana.

(1379—3)

Otvoritev nove mesnice.

Naznanjam ljudno slav. občinstvu, da sem odprl

v šolskem drevoredu pri mesarskem mostu novo mesnico

kjer bodem prodajal goveje meso po najnižjih cenah.

Za obilen obisk se priporoča

(1406—2)

Ivan Kočar

mesar.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga** čez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gasteln, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Praga iz Novega mesta in v Kečevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Praga iz Trbiša.** Ob 5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega a' Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijin b varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih.

(1044—60)

Učenec

za jermenarsko in sedlarsko obrt se vzprejme takoj pri Fr. Bartl-ju v Ljubljani.

(1405—2)

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kubes, vzbrisanja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči sčistjenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak toboleec ime MIDY. Zaloga, 8, rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Kinko A. Brilli

Leopoldina Brilli rojena Soklič

— poročena. —

Ljubljana, dne 15. septembra 1898.

(1424)

Mesto vsacega posebnega obvestila.

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu po najnižjih cenah.

(1418—2)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Karol Planinšek

Ljubljana, Stari trg št. 6.

priporoča ob času vinske trgatve **grozdni sladór (Trauben-zucker)**, nadalje veliko zalogo **špecerijskega in kolonijalnega blaga**, kakor tudi **špirita, finega pristnega slivovca, drožnika in ruma**

na debelo in drobno.

(1335—5)

Samo **50 kr.** za **2 žrebanji.**

Danes zvečer ob 8. uri žrebanje!

Glavni dobitok **100.000 kron** **25.000 kron**

jedenkrat

in 2krat

Srečke jubilejske razstave | Žrebanje: 15. septembra 1898. | Žrebanje: 22. oktobra 1898.

(1302-12) a 50 kr.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Za šolo in pisarne

najboljše blago, raznovrsten papir, šolski zvezki, črnila, radirke, šolske knjige, torbice itd. itd.

Jedina zaloga

(1415—2)

svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda Hardmuth-ovega fabrikata najboljše vrste.

Ivan Bonač

Šelenburgove ulice, poleg c. kr. glavne pošte.